

روش ارزیابی دسترسی به سیستم های حمل و نقل عمومی در مناطق شهری بر اساس GIS

مهسا شایقیان

گروه مهندسی عمران، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران جنوب؛ تهران، ایران

چکیده

راهکار اساسی برای حل تراکم های ترافیکی در شهر ها ، توسعه اولویت دار حمل و نقل همگانی می باشد . اگرچه سطح پایین خدمات حمل و نقل همگانی هنوز دلیل مستقیم محدود کردن توسعه حمل و نقل عمومی می باشد . ذات تقاضا برای مسافران دسترسی بالا برای حمل و نقل عمومی می باشد . دسترسی منطقه ای حمل و نقل عمومی بازتاب خرد از دسترسی فضایی و شبکه حمل و نقل شهری می باشد . مطالعه دسترسی حمل و نقل عمومی در مناطق درون شهری می تواند دید بهتری برای درک میزان سفر های اتوبوسرانی در مناطق مختلف شهر بدهد . این یک نکته مهم برای بهینه سازی شبکه حمل و نقل شهری و راهنمای سفر ساکنان می باشد . از میان انواع سیستم های حمل و نقل عمومی ، دسترسی به سیستم اتوبوسرانی مورد مطالعه قرار گرفته است . اکثرا از دسترسی زمانی و دسترسی فضایی به طور مستقیم در مطالعه دسترسی حمل و نقل عمومی استفاده می شود که به آن دسترسی نظریه گرا و دسترسی زمان سفر اتوبوس گفته می شود . اگرچه واقعیت این است که با گسترش شهرها و مهاجرت جمعیت ، اکثریت مردم وقتی که جایی را برای سکونت انتخاب می کنند ، دسترسی منطقه پیرامونی را در نظر می گیرند . لذا دسترسی نظریه گرا و دسترسی زمان سفر اتوبوس یک سری از محدودیت ها را نشان می دهد ، که نیازمند یک مدل محاسباتی برای دسترسی مطلق منطقه ای برای اتوبوس می باشد . بر همین اساس ، چشم انداز این پژوهش مدل محاسبه دسترسی حمل و نقل عمومی می باشد . برای مطالعه موردی

، میزان دسترسی حمل و نقل عمومی ۱۹ زیر منطقه از مناطق ۲ و ۳ تهران با بهره گیری از سیستم اطلاعات جغرافیایی ArcGIS ، محاسبه گردیده است .

۱ - مقدمه :

راهکار اساسی برای حل تراکم های ترافیکی در شهر ها ، توسعه اولویت دار حمل و نقل همگانی می باشد . اگرچه سطح پایین خدمات حمل و نقل همگانی هنوز دلیل مستقیم محدود کردن توسعه حمل و نقل عمومی می باشد . ذات تقاضا برای مسافران دسترسی بالا برای حمل و نقل عمومی می باشد . دسترسی منطقه ای حمل و نقل عمومی بازتاب خرد از دسترسی فضایی و شبکه حمل و نقل شهری می باشد . مطالعه دسترسی حمل و نقل عمومی در مناطق درون شهری می تواند دید بهتری برای درک میزان سفر های اتوبوسرانی در مناطق مختلف شهر بدهد . این یک نکته مهم برای بهینه سازی شبکه حمل و نقل شهری و راهنمای سفر ساکنان می باشد . از میان انواع سیستم های حمل و نقل عمومی ، دسترسی به سیستم اتوبوسرانی مورد مطالعه قرار گرفته است . اکثرا از دسترسی زمانی و دسترسی فضایی به طور مستقیم در مطالعه دسترسی حمل و نقل عمومی استفاده می شود که به آن دسترسی نظریه گرا و دسترسی زمان سفر اتوبوس گفته می شود . اگرچه واقعیت این است که با گسترش شهرها و مهاجرت جمعیت ، اکثریت مردم وقتی که جایی را برای سکونت انتخاب می کنند ، دسترسی منطقه پیرامونی را در نظر می گیرند . لذا دسترسی نظریه گرا و دسترسی زمان سفر اتوبوس یک سری از محدودیت ها را نشان می دهد ، که نیازمند یک مدل محاسباتی برای دسترسی مطلق منطقه ای برای اتوبوس می باشد . بر همین اساس ، چشم انداز این پژوهش مدل محاسبه دسترسی حمل و نقل عمومی می باشد . برای مطالعه موردی ، میزان دسترسی حمل و نقل عمومی ۱۹ زیر منطقه از مناطق ۲ و ۳ تهران با بهره گیری از سیستم اطلاعات جغرافیایی ArcGIS ، محاسبه گردیده است .

۲ - تعریف موضوع :